

יחד וכיפה שעה אחת אחת ח ה כ ד.

והעיקר, רבותי, שואל אני: במה עולה חלוף הגיהשכונות מחלול שבת? ועד שאתם מוחים כנגד ה"קכוצות" בעמק, הן מוטב שתכלו את הקוצים פה בכרמכם ואשר לנפר עיניכם? ואפשר -- מי יודע? -- לא בא כל הטרם הזה אלא כדי להגדיל תורת ה' וזר ח' ולאחדירה? ...

לכם, רבותינו הגדולים, פתרוניס!

ועד שבעל הירמולקה ושאר דודפיה'השלום שבקרננו יכרתו "ברית שלום" בין ישראל וישמעאל, (אנכי על חשבון איזת קרן חודפס הספר. "ברית שלום" לכל הפאמרים, הד פטפוטים והקשקושים שנתפרסמו עד כה על ידו בעתונים?) -- ועד אשר יתח נעשה שלום במרומוי בין בני הודנו, בין מואב ומדין ובין כרכושא ורודף'השלום אינו חלילה ונאמן של האי מטרוניתא קרד מהכרמל, תלמידו הטובה של הסיטרא'אחרא ויורשו האמתי של ריצ'מנד.

והיסתוריה חוזרת על עצמה, רבותי. הן לא נשתכחה מכם בודאי נירסא דינקותא וזוכרים הנכם, היטב את המעשה של בוסתאני, חמל'ה הדי שע, שקצץ בחלכו את האילנות כגנו של חנשיא בגולה, אלא שבימי בוסי תנאי דהאידנא אין זה הלום ועוקרים חרשעים את האילנות שלנו בקיץ ולא בגולה אלא בביתנו חלאזי

מי, וכל כך למה? -- מפני שהוא מרגיש בסיס מתחת לרגליו, אחרים מדברים מתוך גרונו וכסף שונאינו יוצא מתוך כיסו בידוע. * * *

ומי לא תא בטעמא, במכטא האשכנזי... השבת של "קרן התורה" האנרי דיסטית'שנקבעה לפני שבועים, לא עברה בשקט נמור, וכמובן שהשערוריה היתה בשכונת "שערי חסד" מקור כל הקטטות בין הנוהרים אחרי ר' זוננפלד ובין הנוהרים אחרי ר' קוק. כיון שהשבת היתה שבת של "קרן התורה" היתה, בקש בנו של "עליה" והגבאי עשה כחפצו, הכן בקש לעשות "מי שכרד" לרב לטובת "קרן התורה" וכיון שבשערי'חסד שוכנים כבוד שני רבנים, אחד מאנשי קוק ואחד מאנשי זוננפלד, שכה הגבאי עם כיון שלו עסק, ויברך בקול את "הרב הקוקיסטי", בשם הבן "האנודיסטי". הדבר חרה לו מאד לכחול הצעיר, ויגרף בקול רם את הרב הזה, שישב בפנתו צנוע ושקוע בספריו, -- ויצעק ש"ילך אל הרבי שלו, הרב קוק".

בינתיים מהו הגבאי ויעש "מי שכרד" שני לרב האנודיסטי, ויקרא איש מן המתפללים לעלות-לתורה, אבל בנו של המזכיר הראשי לא יכול היה כנראה להרגע ב"שערוריה" נוראה ויחרידה כזאת ("סטייטש!") לברך דב הנוהר אחרי הרב קוק! מה נורא הדבר! (!) -- ויקרא ח' ו א איש אחר קן הכתפללים, אנודיסט ותיק.

וכשרצה לעלות אל הבמה האיש שהוקרא ע"י הגבאי עמד בן המזכיר ויסתום לפניו את הדרך! השערוריה גדלה, הקהל התחיל להתערב ולחתוכה "עם מי הצדק" עד שנכח בנו הנאה והיאה של המזכיר האנודיסטי שקולו צרוד יותר מדי ושאין די כח בידיו, -- וישב על מקור מ... לא לחנם באה פרשת "קרח" בשבת זו...

ואת זה לעמת זה עשה אלהים. בשעה שויצמן ער "מה יפית" במכתבו לממשלתנו בלונדון שרו רבו' תינו בבני'ברק "מה יפית" לקונסול הפולני בשבוע זה וצעקו כלם: "תחי פולניה!" "יחי טיטוס!" ועכשיו אחרי קבלת'פנים שעשו לקונסול החיביב הזה שואלים כלם: מה יעשו כשי יבוא משיח'צדקנו? ואפשר, מי יודע? -- הצדק עמם: "אחזי בזה וגם מקונסולים אל, תנח את ירך בבית'הלאומי"...

ובשעה שממשלתנו החסידה והצנועה באה לתקן את המדות אצלנו בתיאטראות ובסינמה, וללמדנו פרק בהלכות פרישות וד"א כנראה עפ"י השפעת הדרשן הטובה במאה'שערים, ולאחר שגזרה על הרקודים (ומה יעשו בני'דודנו חקופצים תמיד על המקומות הראשונים בנשפי רינה ניקובה ומכ"י אים עמם גם משקפות לעיניהם?) -- בשעה זו קבלתי מכתב מאת אחר התלמידים, שבו הוא מבקש ממני עצת טובה.

"מה לעשות? -- הוא שואל ט' תוך צער -- והבחורה שלי רוצה וקא ללכת לנג'בריסטול, מחמת ששם נמד צאות, כך היא אומרת, כל מאה'שע' רים ובית'ישראל בליל שבת'קדש ומי רקדים "משרלסטון" עפ"י נגוד'החסי' דים של ה"ג'ז'בנד" לכבוד שבת, ואני רוצה וקא להובילה ל"סודרימו" שיש בו ג"כ מקום יפה לרקודים, גם נגוד נים יפים ושנתכרך בכל המעלות הטובות, לקיים מה שנאמר: "וחי אחיך עמך", מה לעשות, רבי ומורי?" ועל זה עניתי לו בקצרה: -- אל תחי כמנות, בכל ששת ימי המעשה תלך ל"סודרימו" ובשב"ק -- לטן -- בריסטול. * * *

ועכשיו, רבותי, יש לי בשורה טובה ונעימה לבשר לכם הפעם: סרט חדש... ולא סרט סתם אלא סרט הילד, שהמציאו לא הגברים החכמים אלא הנבאיות של הסתדרות נשים עבריות, ומשעה שהחלו הנשים לקצר בשערותיהן גדל שכלן והנשים הצדקניות המצויות או כל מיני תחבולות, שאי'אפשר להן פטר ולהסתלק בשום אופן מהסרט הזה, ראשית חכמה, יערך יום הסרט ביום הראשון הבא בכל הארץ ואי' אתה יכול לברח מעירך, כי ריוח והצ' לה לא יעמד ליהודים במקום אחר, והשנית -- ווחו העיקר! -- גם הסויט יהיה מנוון מיוחד שאינו כלל במצויות חבים שהגיעו בטעות ירושלמה: אחד ל א ל כ ס נ ד ר י ה מצרים (אפריקה) ויבתי דאר 101, ואשני ל י פ ו (פלש')

שנודעה להם -- איני יודע כיצד? -- האדריסה שלי בכיתו... ואי'ה בשבת'קדש זוי תדרשנה הרבניות הגאוניות והרופאות הדוקטוריות בכל שכונות ירושלם ובכתי'הכ' נסיות על הטפול בעוללים וביונקים ותלמידותי האמהות הצעירות והוקנות מסתמא תלכנה לשמע תורה כפיחן הקדוש ובוכות זה ישלח רופא כל בשר רפואח שלמה לפרי כטנן, אמן!

ומרב שיחי ועסקי במעשי י ל' ד ו ת שכחתי כמעט את המכתב חקטן, שקבלתי זה עכשיו: כבוד הא' עומות כ א ו. א. נ. באחד מי'שערוי כ' הוכיד כי מיכ' תב שנשלח מירושלים למאה'שערים נתגלגל למרינברג, ולשם ברור הענין אבקשו להודיע כי הא' לכל עוב את ירושלים ובקש שהמכתבים אשר ית' קבלו על שמו ישולחו למרינברג, אבל הוא עוב את מרינברג ולא השאיר את הכתבת שלו, לכן הוחזר המכתב לבי' עליו ו-28 ימים מירושלם למרינברג וחזרה -- אין זה כ"כ מאוהר.

בכבוד רב ובברכת התחיה חשפה בנימן שטמפר, למען האמת עלי לחודות כי אך לחנם אנו מתגוללים על משרד הדאר בעירנו ואין כמחו לדיוק ולסדר. הנח' למשל, ראיתי בשניע זה שני מכי חבים שהגיעו בטעות ירושלמה: אחד ל א ל כ ס נ ד ר י ה מצרים (אפריקה) ויבתי דאר 101, ואשני ל י פ ו (פלש')

תינת) וכתוב בפרוש באותיות לטי' ניוח של ב'ראבי Jaffa Palestine ת. ד. 101, ושניהם הושד לכו לתוך תיבת'הדאר של ירושלם מספר 101 ולא ההזרו חלילה למקומם הנכון, ולא עוד אלא שכל מכתב או חבילה שנזכר עליו שם הוסה, ואפילו אשה זקנה במאה'שערים או זו שבי' מגלת'פורים, הכל הולך לתיבת'דאר 101. * * *

ולסוף מכתב ירירות, שקבלתי ממי? -- מסתמא הבינותם בעצמכם, מתלמידי בחיפה וזו לשונו ממש: -- ב"ה, יום ב' -- ב' סיון. כבוד רבי ומורי הגדול והנורא, הרוז"ג, רש"ב בה"ג עוקר הרים ומפ' רק סלעים, הפטיש החזק, מקל חובלים וכו' וכו' בש"ת מיהרר"ה עומות, שליט"א.

למדות זאת שנישבעתי כמעט לא לכתב לו עוד מעיני ה"קהל" כדי להכ' ניסם בכרית שעוריו, מחמת שפעמים בייש אותי בפני ה"חברה" ירדיו ולא פרסם את שבהיו של הרב דמתא שיהי' ומעשיו הטובים, ואולם הפעם איראפשר לי עוד לסבול מהחברה המ' נקרים את עיני ואומרים לי: הנח ר' עומות, שלך ושלג, שאתה מתפאר בו בפני כל העולם ואומר: אשרי וילך' תו! -- חנהו בעצמו מצחק ר"ל מהד ארכו"ר הקדוש מבאיאן, שהוא צדיק בן צדיק ולבוש אפילו בקופטה של חזקן מריון, חלא נשיכתו נשיכת ש"ר על עקיצתן עקיצת עקרב ולחישתן לחי שת שרף ואיד אינו מפחד מהם?

ואנכי בתור אוהבו הנאמן והמ' רחם עליו ועל צאצאיו הרכים הפרתי את שבועתי והחלמתי לחזיר אותו ואת ביתו... וחנה בכואי בשבת'קדש זו פרשת "שלח" מצאתי כנופית יהודים שחם יושבים ומשוחחים ביניהם, על מה? על ה"עומות" אחר מהם אומר: הן אני קונה את "דאר'היום" רק משבת לשבת, ועכשיו שהתחיל ר' עומות לע' שות "חזק" מהרבים שלנו, מה נשאר לי לקרא? והוא הולך ומונה:

"מכרקים מיוחדים לדאר'היום" -- כה יחיו שונאינו... או למשל המכרס: "גמר המשבר המדיני במצרים" -- לדידי לא ינכר לעולם! או על "מסעו של המלך פואד לאנגליה" -- מה איכפת לי אם ישב במצרים ולא יסע לאנגליה?

או, למשל, "הקרע ביחסי אלבניה וסרביה" -- רק הצרות האלו תחסרנה לי רבש"ע! והעיקר: "תשלומי איטליה לא' טריקה" -- מדוע אין העורך דואג לדעת אם נמצא בכיסה של נפש מישראל לשלם לקפתי'מלוה?

דירה מערבת הידוע בעירנו. ירדך לנצח ר' א י צ י ק עו פוח